

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní žalobkyně: **F. A.**, zastoupená JUDr. Petrem Navrátillem, advokátem se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2014, č. j. MV-124916-3/SO-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 7. 2016, č. j. 62 A 89/2014 – 107,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 25. 8. 2014, č. j. MV-124916-3/SO-2013, žalovaná zamítla odvolání žalobkyně (stěžovatelky) a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra ze dne 29. 8. 2013, č. j. OAM-17383-7/TP-2013, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti stěžovatelky o povolení k trvalému pobytu ze dne 21. 8. 2016, neboť nebyla k podání žádosti na území České republiky oprávněna [§ 169 odst. 8 písm. c) ve spojení s § 69 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“)].

[2] Proti rozhodnutí žalované brojila stěžovatelka žalobou, kterou krajský soud zamítl v záhlaví popsáním rozsudkem. Proti rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka včasnou kasační stížnost, se kterou spojila návrh na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti ve smyslu § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelka uvádí, že třetí osoby nemohou být přiznáním odkladného účinku dotčeny, současně stěžovatelce nepochybně vznikne v důsledku jejího nuceného vycestování z území České republiky nenahraditelná újma. Stěžovatelka pobývá na území České republiky již více než 6 let, jak bylo doloženo v řízení před krajským soudem. Žije ve

společné domácnosti s manželem a třemi nezletilými dětmi, přičemž všichni mají povolen trvalý pobyt v ČR. Nezletilé děti zde plní školní, resp. předškolní docházku a nucené vycestování stěžovatelky by tak bezpochyby představovalo nenahraditelný zásah do soukromého a rodinného života nejen stěžovatelky, ale i jejích nezletilých dětí, které v České republice vyrůstají, jsou zde zcela integrovány a vzhledem k jejich věku neznají jiné prostředí než Českou republiku.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publ. pod č. 786/2006 Sb. NSS).

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé na osobě a situaci stěžovatele. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[6] V nyní posuzované věci platí, že pokud by nedošlo k odložení právních účinků napadeného rozsudku a rozhodnutí správních orgánů, stěžovatelka by byla povinna opustit území České republiky, neboť by zde pobývala bez platného pobytového oprávnění. V opačném případě by jí hrozilo správní vyhoštění. V obou případech by to pro ni vzhledem k jejím poměrům představovalo zcela zásadní újmu. Podle Nejvyššího správního soudu nelze po stěžovatelce spravedlivě žádat, aby této újmě předešla tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem v ČR a bránila by se až proti rozhodnutí o případném správním vyhoštění (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. srpna 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100). Na tom je třeba trvat i s ohledem na rodinnou situaci stěžovatelky, jejíž tři nezletilé děti mají v České republice trvalý pobyt a pobývají zde téměř celý svůj život. Ve vztahu k prvnímu kritériu pro přiznání odkladného účinku tedy lze uzavřít, že by následky napadených rozhodnutí pro stěžovatelku znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Nejvyšší správní soud současně neshledal v konkrétních skutkových okolnostech případu důvod, na jehož základě by v dočasném setrvání stěžovatelky

na území České republiky do doby rozhodnutí o kasační stížnosti mohl být spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem. Žalovaná, která by podobný důvod měla namítat, se ostatně k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[7] Nejvyšší správní soud proto podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. odkladný účinek kasační stížnosti přiznal. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 7. 2016, č. j. 62 A 89/2014 – 107, rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2014, č. j. MV-124916-3/SO-2013, i usnesení Ministerstva vnitra ze dne 29. 8. 2013, č. j. OAM-17383-7/TP-2013. Soud však připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud dodává, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publikováno pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[8] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatelka byla usnesením krajského soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 62 A 89/2014 – 62, zcela osvobozena od soudních poplatků. Vzhledem k tomu, že přiznané osvobození platí i pro řízení o kasační stížnosti (§ 36 odst. 3 s. ř. s.), nevyzval soud stěžovatelku k úhradě poplatku za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. října 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu